

Japonsko-kitajska vojna

Pevođenj ne bo zadržala prodiranja Japoncev

V zadnji številki smo pisali o strahoviti povodnji, ki je zadela osrednjo Kitajsko radi razliva reke Hoangho, ki nosi naziv »Rumena reka«.

Nesrečna povodej je pričela, ko so dospeli Japonci do mesta Kajfeng, kjer zapusti Rumena reka gorato in hribovito ozemlje in prestopi v široko kitajsko ravnino.

Kakšne posledice bo imela poplava, kako bo vplivala na potek vojne, na gospodarstvo in zdravje, to se bo še pokazalo.

Na prvi pogled je bilo videti, da bodo po povodnji s Kitajci vred hudo udarjeni Japonci za dalje časa prekinili prodiranje in sovražnosti. Zgodilo se je ravno nasprotno.

Japonski zunanji minister general Uga-ki je sporočil v Tokiju zastopnikom raznih tujih držav, da naj računajo z razširjenjem letalskih napadov na Kitajskem in se naj umaknejo vsi inozemci iz okolice vojaških zgradb.

Japonci pa ne mislijo nadaljevati vojne samo z letalskimi bombami, ampak pripravlja general Terauchi novo ofenzivo od Ankina proti Hankovu po reki Jangceju in vzdolž njenih bregov. Na Jangceju se je razvrstilo od Tatunga do Ankina 98 japonskih rečnih bojnih ladij ali monitorjev. Vsidrale so se na reki, da bi onemogočile kitajske letalske napade na japonske pre-

vozne ladje, ki prevažajo vojaštvo in vojaške potrebščine od Nankinga proti Ankingu. Ko bodo v Ankingu zbrali potrebno število oddelkov japonske vojske, se bo ofenziva takoj pričela. Japonska vojska bo prodirala deloma po cesti iz Hopeja proti Sinijangu, deloma pa pod zaščito rečnega vojnega brodovja s prevoznimi ladjami po Jangceju navzgor. Doslej so Japonci v Ankingu zbrali štiri divizije vojaštva, 200 tankov in dva polka topništva.

V Hankovu so se začeli Kitajci pripravljati na odločno obrambo. Krog mesta so zgrajeni trije pasovi utrd.

Japonci pričeli napadati južno Kitajsko

Japonci se bodo lotili z vso resnostjo napada na južno Kitajsko, da osvojijo tolikokrat v našem listu omenjeno trgovsko mesto Kanton. Japonci so že zrahljali s topovi utrdbe otoka Namoa in so obstreljevali z bojnih ladij luko Svatov. Omenjeni otok in pristanišče ležita med od Japoncev zasedenim otokom Amoj in med angleškim velenjem Hongkong. Po topniškem ognju in po bombah iz zraka so se pričele japonske čete izkrcavati na obrežju pri Svatovu. Kitajskim motoriziranim oddelkom gre zahvala, da so pregnali Japonce izpred Svatova, a so se slednji že izkrcali na otoku Namoa.

Med omenjenimi pripravami za splošni naval na Kanton trpi mesto dnevno strašno razdejanja radi bombardiranja iz japonskih bombnikov.

Po katoliškem svetu

Razkristjanjenje po načrtu. V Nemčiji se vrši naprej gonja zoper verske šole, ki so narodnemu socializmu pravcati trn v peti. Dokler se še v kakšni šoli vrši vzgoja za krščanski svetovni nazor, ni nade, da bi ves mladi rod bil preinjen z idejami narodno-socialističnega vsenemškega svetovnega nazora. Zato predlagajo nekatera strankina službena glasila, naj se v Nemčiji priredijo ljudska glasovanja staršev o vzgoji mladine. Ta glasovanja naj bodo javna. Ni nobenega dvoma, kako bodo ta javna glasovanja po večini izpadla. Kdo bi si namreč upal proti terorizmu gotovih privilegiranih organizacij glasovati po prepričanju in vesti? Ko bodo ta »ljudska glasovanja« po posameznih krajih izvršena, potem naj po predlogu teh listov oblast kar uzakoni to, za kar so ljudje »svobodno« (?) glasovali. Tako ne bo več dolgo trajalo, da bodo vse verske šole spremenjene v ljudske šole narodno-socialistične države. Borba zoper verske šole se je že tudi prenesla na ozemlje nekdanje Avstrije. Doslej so bili v Salzburgu samo dekliški vzgojni zavodi, ki so jih vodile katoliške redovnice. Sedaj se »Zveza narodno-socialističnih učiteljev« trudi na vso moč, da izpodrine katoliške redovnice ter jih nadomesti z osebami, ki bodo zagajale izključno narečno-socialistično vzgojo. Dunajski Gauleiter Globočnik (kakor dokazuje ime, čistokrvnen Nemec!) je napovedal, da bo vse šolstvo v bivši Avstriji prevzel narodni socializem. Za verske šole v Avstriji ni več prostora. In kakor v zasmeh je Globočnik dostavil, da narodni socializem s čankvijo ne bo prišel v mavzkrizje, dokler

se cerkev ne bo mešala v posle, ki pripadajo pod skrbstvo narodnega socializma, to je — v vzgojo mladine. Če bi se pa kaj takega zgodilo, bi narodni socializem vsako vmešavanje strl. Kakor proti verskim šolam, se vrši boj proti ostankom katoliškega tiska. Na Dunaju je bila Krščanska tiskovna centrala, ki je oskrbovala izdajanje listov Katoliške akcije. Po nalogu državne oblasti je ta tiskovna centrala bila nedavno likvidirana. Vse katoliške organizacije so zatrte.

Telovske procesije so se po Nemčiji vršile ne morda s takšnim sijajem kot prejšnja leta, toda ob izredno veliki udeležbi vseh ljudskih stanov in slojev in z veliko pobožnostjo udeležencev. Službeni krogi kajpak se niso udeležili. Tudi učitelji niso smeli šolske dece voditi na procesijo. Novost je tudi bila naslednja prepoved vojnega ministrstva: Načelo strogega vzdrževanja v verskih vprašanjih izključuje vsako sodelovanje oborožene sile pri procesijah. Vojaki, ki želijo svobodno sodelovati, naj se posamič priključijo procesiji ter se potem posamič vrnejo. Vojaki, ki sodelujejo pri procesiji, naj se tako uvrstijo, da ne bodo tvorili posebnih skupin. Letos je torej bilo prvič, da se katoliški vojaki niso procesije udeležili v strjenih vrstah.

Človek manj vreden kot žival. Takšna je sedaj cena človeka v Rusiji. Sploh nima nobene cene. Kadar se mogotcem tako zdi, pa napravijo konec stotinam in tisočim ljudem. Kakor poročajo varšavski listi, ki imajo iz Rusije točno poročila, je bilo v Kijevu ustreljenih en dan 217 državnih urad-

nikov, in sicer radi sabotaže in škododelstva. Kijev pa ni izjema. Sličnosti se vršijo širom sovjetske Rusije. V teku so, odnosno se pripravljajo tudi novi procesi zoper diplomate in častnike. Težko in tvegano je danes biti človek v komunističnem raju!

Smrtina žrtev nadziranja cestnega prometa

Anton Kunst, podpoveljniku mariborskih stražnikov, je bilo poverjeno nadzorstvo cestnega prometa. Dne 22. junija zjutraj se je odpeljal podnadzornik Kunst s stražnikom Udovičem na motornem kolesu s prikolico v Slovenske gornice, da bi nadziral izpolnjevanje cestnih predpisov. Pod večer se je vračal preko Sv. Lenarta in Sv. Marjete proti Mariboru. Pred križanjem banovinske ceste z državno v Koških je dal Kunst zaustaviti motorno kolo, postavil se je na sredino ceste in zaustavljal z dvignjeno roko avtomobile in je pregledoval dokumente avtomobilistov. — Malo pred osmo uro zvečer je pridrvel iz mariborske smeri osebni avto. Šofer je moral zagledati dvignjeno roko inšpektorja v zadnjem trenutku. Potegnil je zavore z vse naglico, avto je zaplesal po cesti in zadnji levi blatnik je sunil Kunsta s tako silo, da ga je vrglo 15 metrov daleč ob dvodelni brzozavni drog. Inšpektor je obležal nezavest s polomljenim prsnim košem, s strto roko in s hudimi notranjimi poškodbami. Avto je šofiral 25 letni Ivan Klug, sin gostilničarja od Sv. Jurija ob Pesnici. Klug in stražnik Udovič sta takoj pohitela k ponesrečencu, sta ga nalezila v avto in odpeljala v mariborsko bolnišnico, kjer je podlegel poškodbam ob pol desetih zvečer, ne da bi se bil zavedel Kunst je bil doma iz Obrča pri Središču, star je bil komaj 40 let in zapušča ženo z nepreskrbljenim fantkom. Smrtno ponesrečeni je užival obči ugled in priljubljenost. Služil je 10 let pri mariborski policiji in 10 let pri orožnikih po raznih krajih Slovenije. Pred dobrim letom je postal podnadzornik policijske straže in je bil edini Slovenec, ki je prestal izpit z odlike.

GOSPODINJE!

Navodila za vkuhanje dobite v raznih strokovnih knjigah. Pišite po ponudbo. — Papir in vse druge potrebščine dobite po ugodni ceni pri nas. Radi bi vam postregli. Oglasite se pisмено ali osebno v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru ali Ptaju.